

CONTEMPORARY ART EXHIBITION

x

x

x

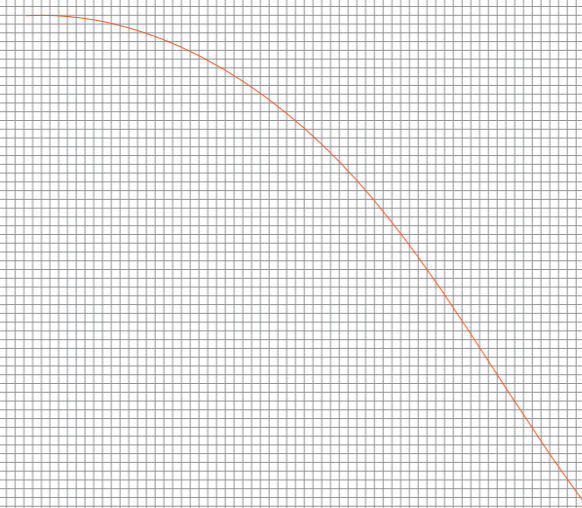

φεστιβάλ Πριμαρόλια 2021

x

25 Σεπτεμβρίου - 3 Οκτωβρίου

Primarolia festival 2021

September 25 - October 3

Η έκθεση σύγχρονης τέχνης **Μια βελονιά στην ώρα της** πραγματοποιήθηκε στο Αίγιο, στο πλαίσιο του 3ου Φεστιβάλ Πριμαρόλια Δίκτυα, 25 Σεπτεμβρίου - 3 Οκτωβρίου 2021, στον κήπο της Χαρτοποιίας Αιγίου (πλατεία Ψαρών, Αίγιο).

Επιμέλεια έκθεσης: **Νάνσυ Χαριτωνίδου και Βασίλης Ψαρράς**

Επιμέλεια καταλόγου: **Βασίλης Ψαρράς, Νάνσυ Χαριτωνίδου**
Σχεδιασμός καταλόγου: **Δημήτρης Κωστόπουλος / voxpop design studio**
Μετάφραση και γλωσσική επιμέλεια κειμένων: **Νάντια Γεωργίου**

#primaroliafestival2021 #astitchintimesavesnine_exhibition #primaroliaartists

Διοργάνωση: PRIMAROLIA

Συνδιοργάνωση:

ΔΗΜΟΣ
ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

Αιγίδα και Υποστήριξη:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

Χορηγός:

Υποστήριξη:

Τοπικό Αρχείο Αιγίου
Υπουργείο Πολιτισμού, και Νέων, Αθλητισμού και Νεολογίας

Συνεργασία:

Ακαδημαϊκή Αιγίδα:

Department of Performing
and Digital Arts

Τμήμα Παραστατικών
και Ψηφιακών Τεχνών

Χορηγοί Επικοινωνίας:

The exhibition **A stitch in time saves nine** took place in Aigio as part of the 3rd Primarolia Festival entitled Networks, 25 Sept - 3 Oct 2021, at the former garden of the Old Paper Factory in Aigio.

Exhibition Curators: **Nansy Charitonidou and Bill Psarras**

Catalogue editing: **Bill Psarras and Nansy Charitonidou**
Catalogue design: **Dimitris Kostopoulos / voxpop design studio**
Translation and Copy-Editing: **Nadia Georgiou**

#primaroliafestival2021 #primaroliaartists #astitchintimesavesnine_exhibition

Organiser: PRIMAROLIA

Co-organisers:

MUNICIPALITY OF
AIGIALEIA

Under the Auspices - Supported by:

HELLENIC REPUBLIC
Ministry of Culture and Sports

Sponsor:

Supported by:

Τοπικό Αρχείο Αιγίου
Υπουργείο Πολιτισμού, και Νέων, Αθλητισμού και Νεολογίας

Collaboration:

Academic Auspices:

Department of Performing
and Digital Arts

Τμήμα Παραστατικών
και Ψηφιακών Τεχνών

Media Sponsors:

Ευχαριστίες

Οι διοργανωτές του φεστιβάλ και της έκθεσης ευχαριστούν θερμά τους:

Δημήτριος Καλογερόπουλος

Δήμαρχος Αιγιαλείας

Μαρία Τσουκαλά

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου ΔΗ.Κ.ΕΠ.Α.

Janis Jefferies

Επίτιμη Καθηγήτρια Εικ. Τεχνών, Goldsmiths Πανεπιστήμιο του Λονδίνου (Αγγλία)

Βασίλης Μπαλάσκας

Καλλιτέχνης, Αναπληρωτής Καθηγητής στο Kingston University London (Αγγλία)

Susan Collins

Καλλιτέχνης, Καθηγήτρια - Διευθύντρια Slade UCL, Πανεπιστήμιο του Λονδίνου (Αγγλία)

Ηλίας Χατζηχριστοδούλου

Διευθυντής Athens Digital Arts Festival

Νάντια Γεωργίου

Μεταφράστρια, Δρ. Πανεπιστημίου Surrey (Αγγλία)

Ρεγγίνα Αντωνοπούλου

Αρχιτέκτων ΕΜΠ

Μαρίνα Κοτζαμάνη

Αναπλ. Καθ. ΤΘΣ, Πρόεδρος ΤΠΨΤ, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου

Τα μέλη ΔΕΠ της Προσωρινής Συνέλευσης του τμήματος ΤΠΨΤ

τους προσκεκλημένους καλλιτέχνες (με αλφαβητική σειρά)

Μαρία Βαρελά,

Μυρτώ Ξανθοπούλου,

Γιάννη Παππά

Acknowledgements

Primarolia organisation and curators would like to thank deeply the following people:

Dimitris Kalogeropoulos

Mayor of Aigialeia

Maria Tsoukala

Head of DH.K.EP.A.

Janis Jefferies

Emeritus Professor of Visual Arts, Goldsmiths University of London (UK)

Bill Balaskas

Artist, Associate Professor Kingston University London

Susan Collins

Artist, Professor, Director Slade UCL, University of London

Ilias Chatzichristodoulou

Founder of Athens Digital Arts Festival

Nadia Georgiou

Translator, Dr. of University of Surrey (UK)

Regina Antonopoulou

Architect NTUA

Marina Kotzamani

Associate Prof. Dept. of Theatre Studies, Head of Dept. of Performing and Digital Arts, University of Peloponnese

Faculty members of the statutory academic meeting of Dept. of PDA

Invited artists (in alphabetical order):

Maria Varela,

Myrto Xanthopoulou,

Yiannis Pappas

προσκεκλημένοι συγγραφείς

x

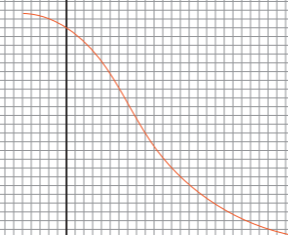
invited authors

x

x

& επιμελητικά κείμενα

& curatorial texts

Δίκτυα νημάτων

Τζάνις Τζέφρις

Καλλιτέχνης, Επιμελήτρια, Ομότιμη Καθηγήτρια Εικαστικών Τεχνών, Goldsmiths Πανεπιστήμιο του Λονδίνου

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η κλωστή – μεριάς τόσο κοινή μα απαραίτητη – συνδέεται συχνά με μύθους και μεταφορές. Η ντελικάτη φύση της μας υπενθυμίζει την ευάλωτη πλευρά της ανθρώπινης ύπαρξης, όπου η ζωή κρέμεται από μία κλωστή. Τα σχόλια αυτών που κόβουν και ράβουν και τα μυστικά όσων ράβουν τα χείλη τους, τα ξηλωμένα γαλόνια όσων κινούν τα νήματα και τα ράμματα για τη γούνα τους, βρίσκουν εν τέλει την άκρη του νήματος μέσα από ψεύτικους ιστούς. Η γλώσσα και η παραγωγή υφασμάτων μοιράζονται κοινά χαρακτηριστικά. Τα υφάσματα αποτελούν μια από τις αρχαιότερες μορφές επικοινωνίες, καθώς τα υφάσματα χρησιμοποιούνταν σε εορτασμούς και τελετουργικά δημιουργώντας παραδοσιακές εικόνες κοινωνικής επαφής. Η παραγωγή υφασμάτων αποτελεί επίσης μία από τις παλαιότερες τεχνολογίες στον κόσμο, με αναρχή τα 20,000 π.Χ. Στον 20ο αιώνα, η καινοτομία συνεχίζεται.

Το ύφασμα έχει την ιδιότητα να μεταδίδει νοήματα μέσα από τα μηνύματά του σε κάθε του υλική ή ηλεκτρονική μορφή, συνδέοντας πολιτισμικές πρακτικές και δίκτυα επικοινωνίας, όπως και αυτή η τρίτη έκδοση του Φεστιβάλ Πριμαρόλια 2021 και η έκθεση με τη θεματική ‘Δίκτυα’.

Η Τζάνις Τζέφρις

Το ύφασμα και τα ‘Δίκτυα’ επίσης συνδέονται καθώς διαφορετικές οντότητες ράβονται δίπλα-δίπλα. Σύμφωνα με την ινδουιστική κοσμολογία, το ‘σούτρα’ ή κλωστή ενώνει τον υλικό κόσμο με τον άυλο. Στις θεωρίες του ανθρωπολόγου Τιμ Ινγκολντ, η κλωστή ή το νήμα φέρνει στο νου τη γραμμικότητα της σκέψης και της πράξης που σχετίζονται με τη συγκέντρωση διασυνδεδεμένων στοιχείων¹. Καθότι ευλύγιστη, η κλωστή καταφέρνει να ενώσει πολύπλοκες δομές κυριολεκτικά αλλά και μεταφορικά. Ξετυλίγουμε το νήμα που μας βοηθά να ξεφύγουμε απ’ το λαβύρινθο ή χάνουμε το νήμα της σκέψης μας σε μια συζήτηση. Η ιδιότητα αυτή της κλωστής να ενώνει δομές αλλά και να τις δημιουργεί διασταυρώνοντας νήματα στον αργαλειό την έβαλε στο επίκεντρο πολλών μύθων προέλευσης, αλλά και στο επίκεντρο σύγχρονων, εννοιολογικών εκφράσεων, όπως στο τρίτο Φεστιβάλ Πριμαρόλια με θέμα ‘Δίκτυα’.

Η Τζάνις Τζέφρις

Ο Πλάτωνας παρουσιάζει τους πλανήτες να περιστρέφονται γύρω απ’ το αδράχτι της θεάς Ανάγκης, ενώ οι κόρες της, οι τρεις Μοίρες Κλωθώ, Λάχεσις και Άτροπος, κάθονται δίπλα της συμμετέχοντας στη μουσική των σφαιρών καθώς γνέθουν, μετράνε το νήμα της κάθε ανθρώπινης ζωής και το κόβουν². Ως και η σύγχρονη αστροφυσική ανέπτυξε τη Θεωρία Χορδών, για να ερμηνεύσει την έννοια «του χωροχρόνου που δημιουργήθηκε από παλλόμενες χορδές»³.

Η Τζάνις Τζέφρις

Η δυνατότητα των υφασμάτων να επικοινωνούν πέρα από το κείμενο, όμως, απαθανάτιστηκε μέσω των μυθολογικών υφαντριών – της Αράχνης, της Πηνελόπης, της Φιλομήλας και της Αριάδνης – κερδίζοντας μια θέση και στη δική μου φαντασία. Η Αράχνη έχει ιδιαίτερη σημασία για μας διότι είναι μία από τις πρώτες ηρωίδες της ύφανσης/δικτύωσης που δεν είναι θεά ή βασίλισσα. Οι ιστοί της γοητεύουν, όπως και η ενθουσιώδης της ενέργεια, πεισματική και ξέφρενη, που διαταράσσει τις δυνάμεις της λογικής και του νόμου. Εξίσου και οι μεταφορές του Παγκόσμιου Ιστού, οι χωρικές του δυνατότητες να μετακινεί πέρα από κάθε είδους σύνορα και περιορισμούς ‘ορθής’ συμπεριφοράς.

Η Τζάνις Τζέφρις

Η πλειοψηφία αυτών των διαδικτυακών μύθων, και ειδικά η Παλαιά Διαθήκη, αποκαλύπτουν μια ιδιαίτερωσ εκλεπτυσμένη αίσθηση διαφορετικών τοπολογιών ιστών και δικτύων. Ήδη στην Ανατολή κατά την αρχαιότητα δεν υπήρχε ένα δίκτυο ή ένας ιστός αλλά πολλαπλά υφαντά αντικείμενα διαρθρωμένα ως κόμπι και κόμβοι σε διαφορετικούς χωρικούς σχηματισμούς.

Η Τζάνις Τζέφρις

Από την Αράχνη προκύπτει ένας σύνδεσμος με τα υφάσματα που δρα ως μεταφορά για την σύγχρονη κοινωνία και πολιτική. Ακολουθώντας ένα διαπλεκόμενο δίκτυο κλωστών καθ’ όλη τη διάρκεια της ιστορίας, μας αποκαλύπτεται το εξής παράδοξο: τα υφάσματα αποτελούν θεμέλιο της βιομηχανοποίησης μέσω της καταστροφής των ντόπιων βιοτεχνιών υφασμάτων στην Αγγλία, λόγω της βρετανικής αποικιοκρατίας, αλλά και μέσα από τα διασυνδεδεμένα ταξίδια των Πριμαρολίων σε ευρωπαϊκά λιμάνια που έχουν τη δυνατότητα να υφάνουν διαφορετικές ιστορίες εμπορίου ή να τις αποσχίσουν.

Η Τζάνις Τζέφρις

Ο Νομπελίστας επιστήμονας Τσαρλς Σέρινγκτον αποκαλούσε το μυαλό «έναν μαγεμένο αργαλειό όπου εκατομμύρια ταχύτατες σείτες υφαίνουν ένα σχέδιο που χάνεται, ένα σχέδιο πάντοτε σημαντικό αλλά ποτέ μόνιμο».⁴ Αυτές οι μεταφορές που τοποθετούν τα υφάσματα στον ιστό της τεχνολογικής νομιμότητας αποτελούν τεκμήριο μιας αλλαγής ως προς τις αντιλήψεις και τις συμπεριφορές απέναντι στα υφάσματα, όχι μόνο στο πλαίσιο της σύγχρονης τέχνης αλλά και μέσα στο λαβύρινθο του από τι αποτελείται ο «φθαρμένος» κόσμος μας γενικότερα⁵.

Η Τζάνις Τζέφρις

Το «σχόλιο» του Σέρινγκτον κάνει νύξη στο αμφιλεγόμενο φαινόμενο της ‘ανάδειξης’, που είναι η ιδιότητα των αλληλεπιδρώντων αντικειμένων να αποκτούν χαρακτηριστικά και μορφές πέρα από εκείνες που μπορούν να αποδοθούν στο σύνολο των μεμονωμένων συστατικών τους, όπως επισημαίνει και ο Ίνγκολντ. Όπως οι χειρονομίες της υφάντριας στον

αργαλειό, που επαναλαμβάνονται ξανά και ξανά, δημιουργούν την πολύπλοκη δομή του υφάσματος, έτσι ακολουθώντας τον μίτο της Αριάδνης συμβολίζει ένα μονοπάτι μέσα στη ζωή, που είναι ένα μέρος γεμάτο σύγχυση και περιπλανήσεις, όμως επίσης και ένα δίκτυο από συνδέσμους και διαπροσωπικές σχέσεις. Η Αριάδνη είναι μια ισχυρή φιγούρα, ανάλογη με τις Μοίρες που γνέθουν το ανθρώπινο πεπρωμένο, και ο μίτος με το νήμα της σκιαγραφεί το μονοπάτι που ακολουθούμε και εφευρίσκει τη δομή που αναπτύσσεται γύρω του.

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

- ean Chevalier and Alain Gheerbrant, The Penguin Dictionary of Symbols, tr. John Buchanan-Brown, London: Penguin Books, 1992, p. 991.
- Plato’s Republic, ed. and tr. I.A. Richards, Cambridge: C.U.P., pp.191-2.
- Carolin Crawford. “Braneworlds”, London Review of Books, 19 May, 2005, p.33.
- McCormack, John, “Unweaving Complexity”, Craft, the magazine of Craft Australia, Vol. 32, No. 241, 2001, p. 19.
- Ingold, Tim, ‘Footprints through the Weather-World’ Journal of the Royal Anthropological Institute, 16 (1), 2010. pp. 121-139.

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Artist, Curator, Writer, Emeritus Professor of Visual Arts, Goldsmiths University of London

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Η Τζάνις Τζέφρις

Technological networks are often able to function as successful tools of crisis management when new challenges arise. Yet, they can also enable us to think and act in a much more long-term manner by engaging in collaborations that might have seemed “unimaginable” or “unviable” just a few years or, even, months ago. This is the moment when the meaning of the verb “stich” as the act of “repairing something (a wound) by sewing” comes emphatically to the foreground. It is the moment when the qualities exhibited by so many colleagues and collaborators over the last 20 months become essential – the traits of resilience, generosity, and trust. The networks provided by digital media can only go that far on their own when it comes to growing our agency as cultural practitioners within a highly complex and increasingly contradictory world. It is only through resilient, generous, and trustful networks that we might hope for the lessons of the greatest crisis for a generation to become agents of change beyond and above becoming inspiration for the creation of new art.

BIBLIOGRAPHY

1. Bill Balaskas (2020), ‘Networked Media and the Rise of Alternative Institutions: Art and Collaboration After 2008’. In Carolina Rito and Bill Balaskas (eds.) Institution as Praxis - New Curatorial Directions for Collaborative Research, Berlin: Sternberg Press.

Πόλεις των πριμαρολίων: Κλωστές, λιμάνια και χειρονομίες από το μέλλον

Βασίλης Ψαρράς
<i>Εικαστικός (Δρ.), Διδάσκων Τμήματος Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών, Σχολή Καλών Τεχνών, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου</i>

Τα ταξίδια, οι ιστορίες, οι ανθρώπινες σχέσεις, οι περιπλανήσεις, οι αφηγήσεις, οι σημαντικότερες αποφάσεις και επαναστάσεις συνδέονται και συνδέουν. Είναι υπερσύνδεσμοι νοήματος, κόμβοι πληροφορίας, τροχιές εμπειρίας, κόμποι συνοχής και πίστης: ανάμεσά τους μυριάδες συνδυασμοί νημάτων δημιουργούν το υφαντό της εξέλιξης. Η ετυμολογική σχέση μεταξύ κειμένου (text) και υφαντού (textile) προέρχεται από το λατινικό <texere> (υφαίνω, πλέκω) και αναδεικνύει μια βαθύτερη ραχοκοκαλιά αυτών των δύο αρχέγονων διαδικασιών: της ύφανσης και της γραφής. Ο Βρετανός ανθρωπολόγος Tim Ingold (2007, 69) μας υπενθυμίζει πως *«όπως η σάϊτα του υφαντή κινείται μπρος-πίσω ξεδιπλώνοντας το υφάδι, έτσι και η πένα του συγγραφέα κινείται πάνω κάτω αφήνοντας ένα ίχνος μελανιού πίσω της»*. Ο λόγος υφαιίνεται με ποικίλους τρόπους, αποκτά νόημα ως κείμενο. Ένα κείμενο-υφαντό νοήματος μέσα από λέξεις-κλωστές όπου το νήμα της σκέψης μας ξεδιπλώνεται και χωρικοποιείται. Η ίδια η επικοινωνία μπορεί να ιδωθεί ως ένα εν εξελίξει δυναμικό υφαντό όπου οι κατάλληλες λέξεις-νήματα κωδικοποιούνται και αποκωδικοποιούνται. Αδιαμφισβήτητα, η ύφανση και η κλωστή αποτελεί μια διαδικασία και μεταφορά με πολιτικές προεκτάσεις (βλ. επίσης Jefferies, 2017, 61-73). Ο Μανώλης Αναγνωστάκης αναδεικνύει την σημασία και το δυναμικό των λέξεων στον στίχο του *«σαν πρόκες πρέπει να καρφώνονται οι λέξεις - να μην τις παίρνει ο άνεμος»* (2000, 159), αλλά πιθανώς οπτικοποιεί και ένα εν δυνάμει δίκτυο νημάτων/νημάτων μεταξύ των εντοπισμένων πια λέξεων.

Στην φετινή έκθεση τέχνης και φεστιβάλ, το <δίκτυο> αποτελεί μια αφητηρία δημιουργίας και ενεργοποίησης της μνήμης και του μέλλοντος. Οι λέξεις και τα νήματα αποτελούν δομικές μονάδες για ταξίδια, αφηγήσεις και ποικίλες επαναστάσεις. Οι ιστορίες και οι πράξεις υφαίνονται στον χώρο και την μνήμη. Ας σκεφτούμε για λίγο τα ευρωπαϊκά λιμάνια της σταφίδας. Η επικοινωνία, η κινητικότητα και η ανταλλαγή - στοιχεία του DNA της διαδικασίας των Πριμαρολίων - μπορούν να καθρεφτιστούν σε κάθε ένα από αυτά. Τα καράβια των πριμαρολίων γεφύρωσαν κόσμους διαπερνώντας ως κλωστές την βελόνα της ιστορικής στιγμής - κατά τον ίδιο τρόπο που και σήμερα ο οργανισμός Πριμαρόλια δικτυώνει και δικτυώνεται, υφαίνοντας μέσω σύγχρονης τέχνης και επιστήμης το τοπικό με το διεθνές. Πάτρα, Αίγιο, Λονδίνο, Άμστερνταμ, Μασσαλία, Τεργέστη, Αμβούργο, Οδησός: οι πόλεις των πριμαρολίων είναι πόλεις της ανταλλαγής, της εξωστρέφειας, του πολιτισμού, της πολυπολιτισμικότητας και των ιδεών.

[...] *Στην Ερσίλια, για να οριοθετήσουν τις σχέσεις που στηρίζουν την ζωή της πόλης, οι κάτοικοι τραβάνε κλωστές ανάμεσα στις γωνίες των σπιτιών, άσπρες ή μαύρες ή γκριζες ή ασπρόμαυρες ανάλογα αν δηλώνουν σχέσεις συγγένειας, συναλλαγής, εξουσίας, εκπροσώπησης. Όταν οι κλωστές γίνουν πολλές και δεν μπορεί κανείς να περάσει ανάμεσά τους, οι κάτοικοι φεύγουν, τα σπίτια ξεμοντάρονται· μένουν μονάχα οι κλωστές και τα στηρίγματα των κλωστών [...]*

Το πολυβραβευμένο έργο Αόρατες Πόλεις (1972) του Ιταλού δοκιμιογράφου Ίταλο Καλβίνο ανέδειξε την πολύπλευρη σημασία των πόλεων ως δίκτυα εμπειριών, φαντασίας και δομών κατανόησης επηρεάζοντας την λογοτεχνία, την πολεοδομία, την αρχιτεκτονική, την φιλοσοφία, την τέχνη και την επιστήμη. Μέσα από 55 ονόματα φανταστικών πόλεων με γυναικεία ονόματα, ο Καλβίνο αναφέρει το παράδειγμα της Ερσίλιας, μιας πόλης που προσδιορίζεται από ένα πυκνό δίκτυο

κλωστών που χαρτογραφούν τις ανθρώπινες σχέσεις και ανταλλαγές. Οι κάτοικοι αφήνουν κάθε φορά την πόλη και τις κλωστές στα στηρίγματα να δείχνουν αυτό που πραγματοποιήθηκε. Ως εκ τούτου, υπάρχουν πολλές Ερσίλιες και στο παράδειγμα των Πριμαρολίων. Κάθε Σεπτέμβρη, η σταφίδα δημιουργούσε ξανά και ξανά ποικίλες σχέσεις και ανταλλαγές μεταξύ ανθρώπων, επαγγελμάτων, αντικειμένων, λιμανιών, πλοίων. Στον 21ο αιώνα, ο οργανισμός Πριμαρόλια ενεργοποιεί μέσα από την σύγχρονη τέχνη και την ιστορική έρευνα αυτό το δίκτυο στον φυσικό και εικονικό χώρο, σε μια εποχή πιο δικτυωμένη από ποτέ. Δεν θα βρει κάποιος στοιχεία για τις πόλεις των πριμαρολίων, καθώς παρά το γεγονός πως βρίσκονται εκεί πραγματικοί και παλλόμενοι οργανισμοί του καθημερινού, κρύβουν εντέχνως την κοινή κλωστή της σταφίδας και των ιστοριών της που τις ενώνει - ομοιάζουν κατά κάποιο τρόπο με τις Αόρατες Πόλεις του Καλβίνο. Η νέα ματιά δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την ανάδειξή τους.

Ακολουθώντας τις επιτυχημένες εκθέσεις με αφητηρία τον καρπό (2019) και τις κινητικότητες (2020), το 2021 ο χώρος του κήπου της Χαρτοποιίας υποδέχεται την 3η έκθεση σύγχρονης τέχνης υπό τον τίτλο A Stitch in Time Saves Nine - Μια βελονιά στην ώρα της, με 3 προσκεκλημένους καλλιτέχνες να γεφυρώνουν την ύφανση, το κείμενο, το σώμα, την μνήμη και το ιστορικό αρχείο μέσα από ψηφιακές, επιτελεστικές και ποιητικές παρεμβάσεις. Σε πολλές ενδιαφέρουσες περιπτώσεις στην μεταπολεμική σύγχρονη τέχνη, το ίδιο το κείμενο, η γλώσσα αλλά και οι κλωστές και τα υφαντά αποτέλεσαν ζωτικά στοιχεία του έργου τέχνης. Εφήμερες κειμενικές προβολές και εγκαταστάσεις στον δημόσιο χώρο, ψηφιακή ποίηση, επαυξημένα υφαντά ως αντικείμενα και συμμετοχικές διαδικασίες σε performances έχουν αναδείξει την ποιητική, πολιτική σημασία των λέξεων και νημάτων.

Ένα ταξίδι, μια ιστορία, ένα βήμα, μια βελονιά στην ώρα της μας γλυτώνει από εννιά. Μια βελονιά που έρχεται να αναδείξει την στιγμιαία χειρονομία συνοχής του εδώ και του μακρινού, του παρελθοντικού τραύματος και του μελλοντικού εαυτού, του διαιρεμένου κοινωνικού σώματος ή δύο εποχών. Τα φετινά έργα της Μαρίας Βαρελά, της Μυρτώς Ξανθοπούλου, και του Γιάννη Παππά, με αφητηρία το δυναμικό του πολιτισμού της σταφίδας, αποτελούν μια υπενθύμιση δημιουργίας, δράσης, ενεργοποίησης σε καιρούς πανδημικούς για το σώμα και την σκέψη. Με την ευχή το μήνυμά μας να συνεχίζει να διαπερνά την καρφίτσα σε εποχές-λαβυρίθους.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ingold, T. (2007). Lines: A Brief History. London: Routledge.
Jefferies, J. (2018). Ravelling and Unravelling: Myths of Europe, Texts, Textiles and Political Metaphors. Σε Κυρηιανίδου, Ε. (en.) Weaving Culture in Europe. Αθήνα: Εκδόσεις Νήσος, σελ. 61-73.
Αναγνωστάκης, Μ. (2000). Τα Ποιήματα. 1941-1971. Αθήνα: Εκδόσεις Νεφέλη.
Καλβίνο, Ι. (1972 [2009]). Οι Αόρατες Πόλεις. Μτφ. Χρυσοστομίδης, Α., Αθήνα: Εκδόσεις Καστανιώτης.

Cities of primarolia: Threads, ports and gestures from the future

Bill Psarras
<i>Artist (Dr.), Adjunct Lecturer Department of Performing and Digital Arts, Faculty of Fine Arts, University of Peloponnese</i>

Journeys, stories, human relationships, wanderings, narratives, the most important decisions and revolutions can both link and be linked. They are hyperlinks of meaning, nodes of information, trajectories of experience, knots of cohesion and faith: among them one can find myriads of threads creating a fabric of evolution. The etymological link between ‘text’ and ‘textile’ derives from the Latin <texere> (to weave), and makes apparent a deeper connection between two processes: weaving and writing. British anthropologist Tim Ingold (2007, 69) reminds us that *‘just as the weaver’s shuttle moves back and forth as it lays down the weft, so the writer’s pen moves up and down, leaving a trail of ink behind it’*. Parole (speech) can be woven with various ways, it acquires meaning as a text. It is a text-fabric through words-threads where our thread of thought is being unrav-elled; it gradually has a spatial quality. Communication can be seen as an ongoing dynamic fabric where all appropriate words-threads are being encoded and decoded. Without doubt, weaving, threads and stitches are processes and objects often used as political metaphors (also Jefferies, 2017, 61-73). Greek poet Manolis Anagnostakis underlined the significance and potential of words by stating in his poem *‘words have to be pinned down as nails, not to be taken away by the wind’* (2000, 159). However, his poetic phrase probably maps out an invisible network of meanings and threads between words.

In this year’s exhibition and festival, the notion of <network> constitutes a start line of artistic creation and re-activation of memory and future potential. Words and threads form conceptual units for journeys, narratives and revolutions. Stories and actions are woven into place and memory. Let us think of European ports where currant was exported. Communication, mobility and exchange - features of primarolia DNA - can be reflected as processes in each one of them. Primarolia ships linked worlds, acted as passing threads from the historical pin; in the same way that nowadays Primarolia cultural organisation aims to link and to be linked with; weaving new initiatives of the local and the global through contemporary art and historical research. Patras, Aigio, London, Amsterdam, Marseille, Trieste, Hamburg, Odessa: cities of primarolia are cities of trade

It is thus that wordsmithing is linked to the woven, the needlecraft, the tactile, as Penelope wove together words and threads in her loom of patience and tenacity.

By the act of embroidery, one acquires an education. Even more so, by embroidering or mending something as and when it needs it. Whatever it is that one manages to complete on time, through struggles and corrections, keeping it from breaking apart, is always a win. This is the meaning of the English proverb 'A stitch in time saves nine', possibly first appearing in written form in the 1700s in Benjamin Franklin and Poor Richard's Almanack: it's better to prevent than to mend. That first stitch then prevents all the others, provided it happens at the right time. The chance, the opportunity, the right time are there waiting to be grasped. By interweaving all the above to the history of this country, which this year celebrates its bicentennial since the war of Independence in 1821, we conclude that this stitch in time, that decision to revolt, irrespective of where it was made and how, brought about the results and the liberties of the following years, the following generations.

The invited artists of this year's exhibition A stitch in time saves nine were called upon to work and create new pieces of art on the topics of threads, words and the web which makes up stories and connects networks. Aigio as a place with more than a thousand years of history becomes a map of exploration and inspiration for the invited artists Maria Varela, Myrto Xanthopoulou and Yiannis Pappas. They make their creations inspired by the town's contemporary history, and particularly that of the last two centuries, we recount them during their visits (either in person or remotely). The artists take as their starting point two simple, everyday ingredients and products of this town: the history of the famous currant but also the archaeology of the paper once produced here. The garden of the old Paper factory, where the exhibition is hosted this year, laying at the heart of the historic port, offers the initiative for a series of works which strongly depict symbols of the landscape and the town. Varela by conducting archival research has unwound the thread of local history through her findings at the historical archive of the Women Currant Workers Union 'Allilovoitheia' (Literally: Helping each other) in Aigio. Varela creates motifs in which images and events are woven together through the practice of paper weaving. Xanthopoulou, taking ephemeral items related to the outdoor grounds of the Paper factory and the garden as a starting point, lifts words into space which she then interweaves with her thoughts in imaginary letter needlework. Pappas, through the research and re-composition of random objects (objets trouvés) but also through the science of textile preservation, art history and philosophy reveals the uniqueness of an individual fibre, of a single thread as a historical, revolutionary and aesthetic memento.

While unravelling the map we observe a geomorphological depiction of our world which makes us dream. We recreate stories of this place from the past and alongside the famous primarolia ships we travel from port to port. We place the map on the table and join the points with pins and threads, uniting cities in different countries and different ports. We interweave these travels with historical, cultural and human networks.

REFERENCES

Bringhurst, R. (1996). The elements of typographic style. Hartley & Marks Inc.

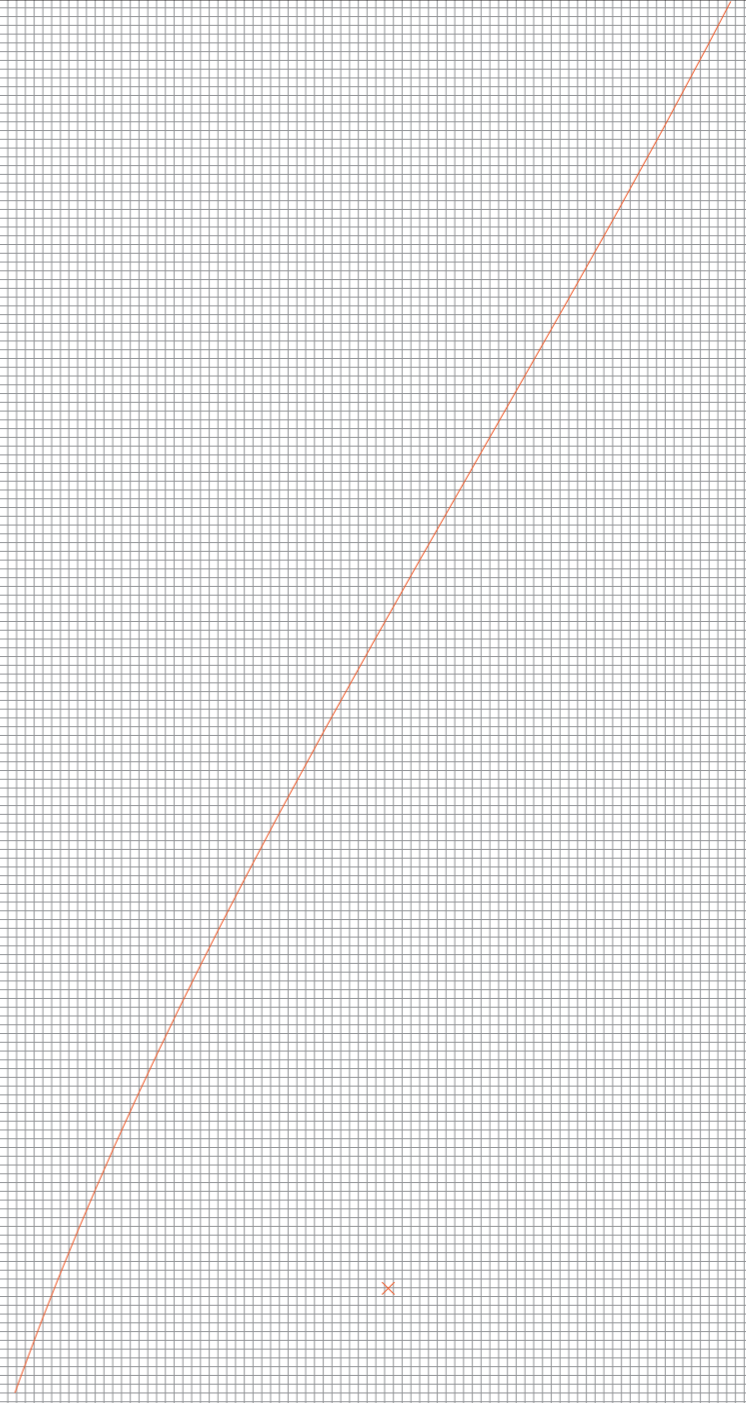
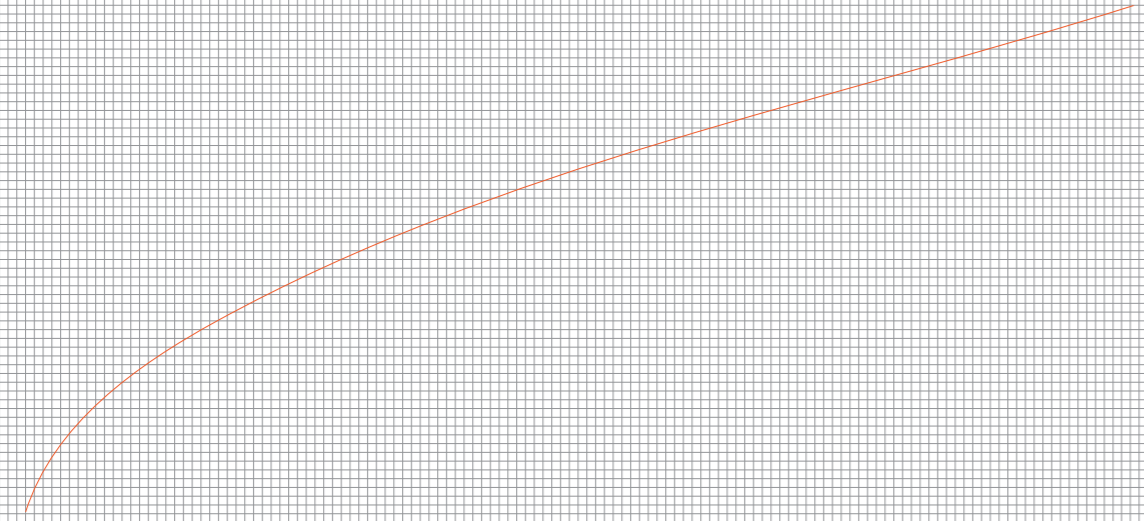
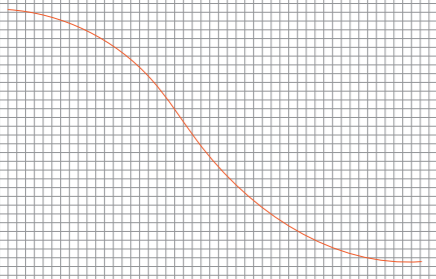
Fuller, T. (Ed.). (2008/1732). Gnomologia: A Collection of the Proverbs, Maxims and Adages That Inspired Benjamin Franklin and Poor Richard's Almanack. Levensger Press

Vrettakos, N. Το Άγγραφον, [The unwritten] from the collection Dialogue with the World.

ἔργα

artworks

ΜΑΡΙΑ ΒΑΡΕΛΑ _____ MARIA VARELA

Τίτλος: _____ **Συναδέλφισσες**
Περιγραφή έργου: _____ υφαντό από χαρτί
Διαστάσεις: _____ 260 cm x 80 cm
Έτος: _____ 2021

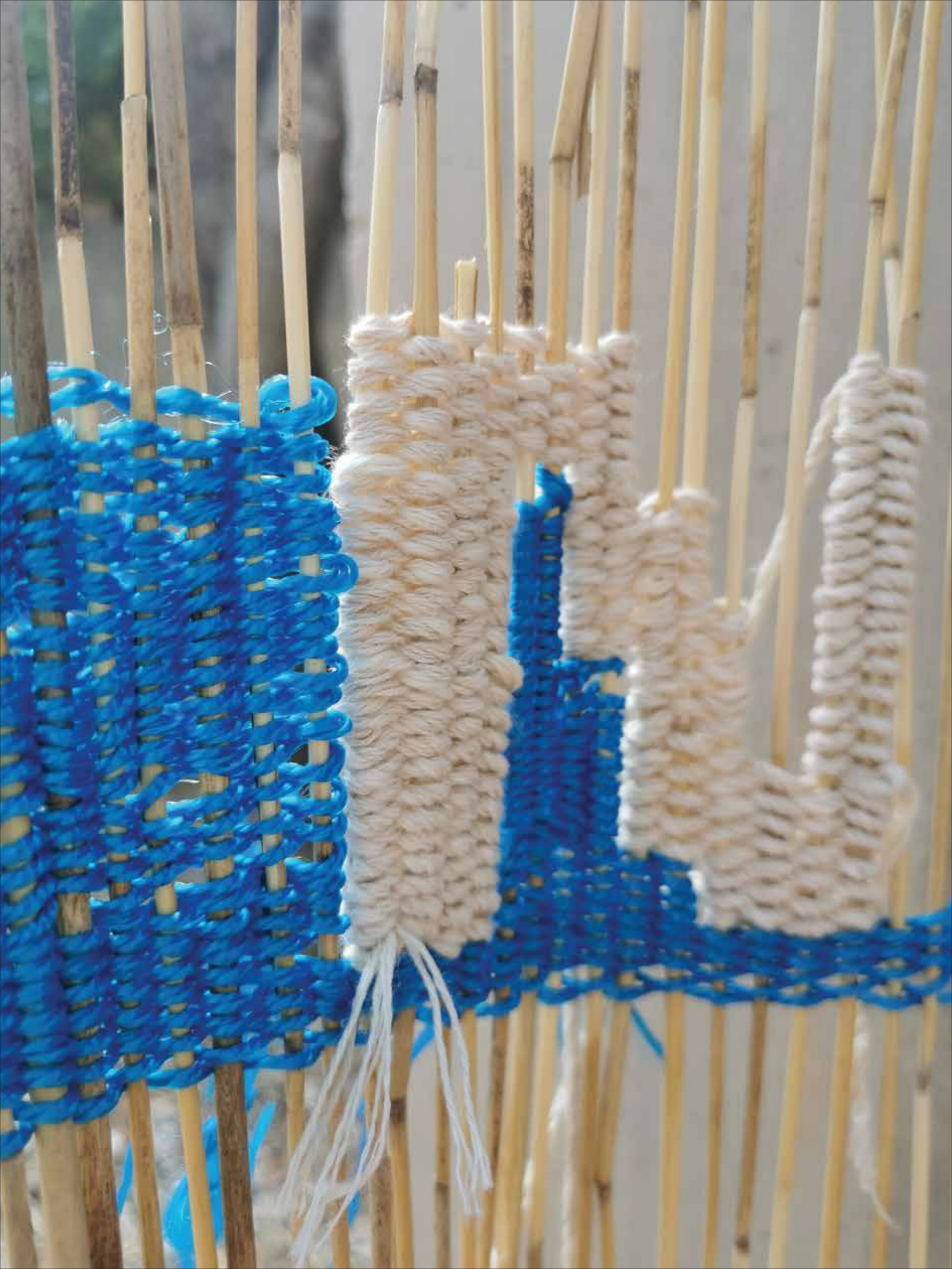
Με την ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη ©

Στις αρχές του 20ου αιώνα εμφανίζεται η περίοδος της βιομηχανικής ανόρθωσης ενώ παράλληλα αρχίζει να διαμορφώνεται το εργατικό κίνημα στην Ελλάδα. Συλλογικά υποκείμενα εμφανίζονται όπως το Σωματείο Σταφιδεργατριών Αιγίου "Η Αλληλοβοήθεια", με σκοπό την προστασία των οικονομικών και επαγγελματικών συμφερόντων των εργατριών. Για τη δημιουργία του έργου χρησιμοποιήθηκαν αρχεία του Σωματίου όπως το μητρώο εγγραφών των μελών, τα πρακτικά συνελεύσεων, η αλληλογραφία με το Υπουργείο Εργασίας, τα ψηφοδέλτια εκλογών, οι πίνακες αρχαιρεσίας, οι καταστάσεις ημερομισθίων, ακόμα και καταστάσεις με τα δακτυλικά αποτυπώματα των εργατριών αντί των υπογραφών τους. Η Αλληλοβοήθεια καθίσταται ορατή ως ένα δίκτυο εργαζόμενων γυναικών. Οι υποθέσεις που αρχειοθετήθηκαν αποτελούν τεκμήρια μιας κοινωνικής αναγκαιότητας της οποίας η καταγραφή δημιουργεί μοτίβα. Το έργο επανεξετάζει τα μοτίβα και τις διαπλοκές αυτών, χρησιμοποιώντας την πρακτική της χαρτούφαντικής. Η υφαντική συνδέθηκε με την αγνότητα των γυναικών και την αποστειρωμένη οικιακή εργασία, σε αντίθεση με τη σκληρότητα και τους κινδύνους του "έξω" κόσμου της εργασίας. Το έργο ενώ ανα-διπλώνει τις ιστορίες των γυναικών που υπήρξαν μέλη του σωματείου, ξεδιπλώνει μια αφήγηση συνείδησης του φύλου.

Title: _____ **Union stewardettes**
Description: _____ paper textile
Dimensions: _____ 260 cm x 80 cm
Year: _____ 2021

Courtesy of the artist ©

In the beginning of the 20th century there was a period of industrial rise and labour movement in Greece. Trade unions were activated such as the Women Currant Workers Union Allilovoitheia in Aigio, which focused on the protection of their financial and professional rights of their female workers. In this current work, Varela used historical archives of the this particular union such as members' records, proceedings of union gatherings, correspondence with the Ministry of Labour, voting ballots, election lists, wage lists or other material with workers fingerprints instead of signatures. The Allilovoitheia Union can be seen as a network of working women. Cases which were saved and archived constitute documents of a dynamic social activity of which various patterns can be revealed. The work explores such patterns and deeper knots through the process of paper weaving. Weaving was often linked to the purity of women and the safeness of indoor labour in contrast with the roughness and dangers of the labour world out there. The current work folds back their stories while unfolding a gendered narrative of those women in WCW Union Allilovoitheia.

ΜΥΡΤΩ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ _____ ΜΥΡΤΟ ΧΑΝΤΗΟΡΟΥΛΟΥ

Τίτλος: _____ **Γράμμα στον φοίνικα**
Περιγραφή έργου: _____ εγκατάσταση μικτής τεχνικής, καλάμια, γύψος, διάφοροι σπάγκοι, πλαστικά ρετάλια
Διαστάσεις: _____ μεταβλητές
Έτος: _____ 2021

Με την ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη ©

Το εργοστάσιο χαρτοποιίας σταμάτησε τη λειτουργία του το 1991. Η παραγωγή του χαρτιού, της κατεξοχόν επιφάνειας γραφής, έπαψε. Τα γράμματα, τα δελτία και τα φύλλα σκόρπισαν, οι φοίνικες έμειναν μόνοι στον κήπο. Το περιβάλλον του εργοστασίου πάλλεται από τις λέξεις και τις σιωπές της πρότερης ζωής του. Η εγκατάσταση «γράμμα στον φοίνικα» έρχεται να προστεθεί στην φυσική και αρχιτεκτονική χλωρίδα του κήπου. Πρόκειται για μια σειρά γλυπτικών κατασκευών-πλεγμάτων από καλάμια, γύψο, και σπάγκους. Μοιάζουν με καλαμωτές και εργόχειρα, αυτοσχέδιες απόπειρες υπαιθριών αρχιτεκτονημάτων, αποσπάσματα από φανταστικές καντίνες και εποχιακά σκίαστρα. Ταυτόχρονα είναι φορείς μιας απεύθυνσης. Η πλέξη αφενός συγκρατεί τις κατασκευές αφετέρου σχηματίζει γράμματα, λέξεις και μηνύματα. Λέξεις τόσο κοινές και ασήμαντες όσο το εφήμερο της κατασκευής τους. Λέξεις που πίσω τους κρύβονται άλλες λέξεις, πεταμένες λέξεις, λέξεις λύτρωσης, χιλιάδες κόμποι και πλέξεις που δεν έγιναν ποτέ λέξεις. Τα έργα είναι διαλογισμοί του φευγαλέου λόγου, χειρονομίες για τη βία και την αποδοχή του πεπερασμένου, παραπήγματα χαράς, εγκατάλειψης και αναμονής στον έρημο κήπο. Κάτω από τους φοίνικες.

Title: _____ **Letter to the palm tree**
Description: _____ mixed media installation, reeds, ropes, plastics, plaster
Dimensions: _____ variable
Year: _____ 2021

Courtesy of the artist ©

The paper factory closed down in 1991, quitting the production of the fundamental writing surface. Letters, bulletins and leaves scattered, the palm trees were left alone in the garden. The factory vibrates with the words and the silences of its former life. The installation letter to the palm tree will temporarily become part of the natural and architectural flora of the garden. It is a series of constructions/weavings handcrafted with fine reeds, ropes and plaster. They are like improvised attempts at outdoor architecture, excerpts of seasonal canteens and sunshades. They are also carriers of messages they address. Weaving keeps the structures from falling apart, but it also forms letters, words. Words that are as common and insignificant as their form is ephemeral. Words that carry other words, wasted words, words of salvation, a thousand knots that never became words. The installation is a meditation on fleeting words, a gesture on the violence and acceptance of the finite, shacks of joy, neglect and anticipation in the lonely garden. Under the palm trees.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΣ _____ YIANNIS PAPPAS

Τίτλος: _____ **Relics**
Περιγραφή έργου: _____ εγκατάσταση μικτής τεχνικής, πολυεστέρας, μεταξωτές ίνες, μελαμίνη, Tyvek, Plexiglas
Διαστάσεις: _____ 120 x 100 x 30 cm
Έτος: _____ 2021

Με την ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη ©

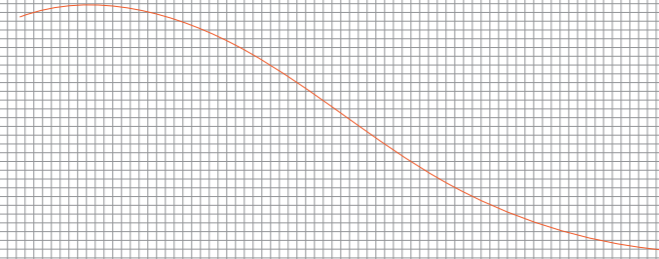
Ο Γιάννης Παππάς 'εμπλέκει' και εκθέτει αντικείμενα (objets trouvés) που φέρουν ελάχιστες πληροφορίες για τα ίδια ως κειμήλια. Χρησιμοποιώντας την επιστήμη της συντήρησης υφάσματος και της μουσειολογίας, διασώζει μάρτυρες υφάσματος/σημαίων σε μη υφασμένες μεμβράνες, αναδεικνύοντας την πρωταρχική σημαντικότητα και διαφοροποίηση της έκαστης ίνας. Εμπνεόμενος από κείμενα των Deleuze - Guattari, στερεώνει νομαδικές γραμμές / νήματα φυγής σε φανταστικό κάναβο, κατασκευάζοντας σε μια νέα επιφάνεια το ελάχιστο πραγματικό. Ανασυνθέτει ιδέες, έννοιες και θεματικές από τη φιλοσοφία και την τέχνη. Αυτά τα στερεωμένα νήματα φυγής ως νομαδικές γραμμές, αποτελούν την κατεξοχήν δημιουργική δύναμη του κοινωνικού και πολιτικού γίγνεσθαι, που λειτουργούν ως μια αφετηρία κάθε σχετικής απεδαφοποίησης (deterritorialisation) ή επανεδαφοποίησης (reterritorialisation). Τα εν λόγω 'κειμήλια' παραπέμπουν στο λευκό των επαναστατικών σημαίων, φωτισμένων ή περιθωριοποιημένων παρελθόντων που θεωρούνται πολύτιμα λόγω της ιστορικής ή συναισθηματικής τους αξίας.

Title: _____ **Relics**
Description: _____ mixed media installation, polyester, silk threads, Tyvek, Plexiglas, laminate
Dimensions: _____ 120 x 100 x 30 cm
Year: _____ 2021

Courtesy of the artist ©

Yiannis Pappas combines and exhibits objects (objets trouvés) that carry minimal information about themselves as artefacts. By using the sciences of textile preservation and museology, he rescues textile/flag testimonials on unwoven membranes, showcasing the fundamental significance and differentiation of each fibre. Inspired by texts of Deleuze - Guattari, Pappas fixes nomadic lines / threads of escape on an imaginary frame, constructing the infinitesimal real on a new surface. He re-composes ideas, concepts and themes taken from philosophy and art. These fixed escape threads as nomadic lines are the ultimate creative power of the social and political scheme of things, which function as the starting point for each relevant deterritorialisation or reterritorialisation. The artefacts in question are reminiscent of the white colour of revolutionary flags, of highlighted or marginalised pasts which are considered valuable due to their historical or emotional value.

βιογραφικά

x

x

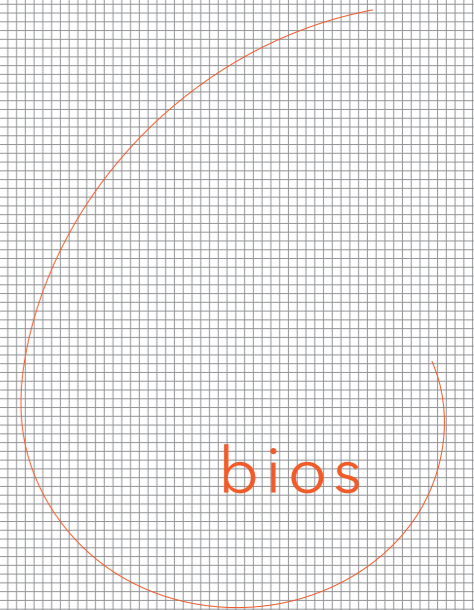
καλλιτεχνών

artists

x

x

x

bios

MARIA ΒΑΡΕΛΑ

MARIA VARELA

Η Μαρία Βαρελά (1984) εστιάζει στις δημιουργικές εφαρμογές των νέων τεχνολογιών, την υφαντική οπτικοποίηση δεδομένων και τη παραγωγή σε συνεργασία με κοινότητες γυναικών. Πειραματίζεται με τρόπους που το αρχεαίο γεγονός μεταγράφεται από το ψηφιακό περιβάλλον στο φυσικό κόσμο. Δημιουργεί ψηφιακά και φυσικά αντικείμενα, συστήματα, περιβάλλοντα και εκδηλώσεις διερευνώντας έννοιες όπως η ταυτότητα, η μνήμη, η παράδοση και οι κατασκευές αυτών. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά της σε μουσεία σύγχρονης Τέχνης όπως το ΕΜΣΤ στην Αθήνα, το Bozar στις Βρυξέλλες και το ΤΜοFA στη Ταϊβάν, καθώς και σε εκθέσεις όπως Festival de Arte Contemporânea Sesc_Videobrasill στο Σάο Πάολο, Media Art Biennale στο Βρότσαβ, Siggraph στο Βαγκούβερ, Transmediale στο Βερολίνο, ISWC στο Seattle, Piksel στο Μπέργκεν, Amber στην Κωνσταντινούπολη, Εικαστικοί Διάλογοι - Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών στην Αθήνα κ.α. Το 2021 βραβεύτηκε με το Selected Award του μουσείου σύγχρονης τέχνης της Ταοϋαν στη Ταϊβάν. Έχει σπουδάσει Καλές Τέχνες (Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων) με μεταπτυχιακές σπουδές στα Διαδραστικά Μέσα στο Goldsmiths University of London

Maria Varela (1984) is a media artist with her focus on creative technologies, data visualisation through weaving and conducting workshops. She explores how archives can be transcribed from digital to physical worlds. Maria creates digital and physical artefacts, systems, environments and live events in which concepts such as identity, memory, tradition and folklore are explored. She has presented her work in several exhibitions in Greece and abroad, in museums such as EMST (National Museum of Contemporary Art) in Athens and Bozar in Brussels as well as across art festivals such as Festival de Arte Contemporânea Sesc Videobrasill (Sao Paolo), Media Art Biennale in Wroclaw, Siggraph in Vancouver, Transmediale in Berlin, ISWC in Seattle, Piksel in Bergen, Amber in Istanbul, Visual Dialogues 2013 Onassis Cultural Center and more. On 2021, she was awarded with the Selected Award of the Museum of Contemporary Art of Taoyuan in Taiwan. She holds a BA in Fine Arts (University of Ioannina) and an MA in Interactive Media from Goldsmiths University of London.

Website: <https://maria-varela.com/>

ΜΥΡΤΩ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ

MYRTO XANTHOPOULOU

Η Μυρτώ Ξανθοπούλου γεννήθηκε στο Ελσίνκι το 1981. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Τα έργα της χαρακτηρίζονται από τη χρήση καθημερινών, συχνά ευτελών υλικών, το χειρωνακτικό στοιχείο, και τον γραπτό λόγο. Πρόκειται για εγκαταστάσεις, σχέδια και κατασκευές που επιχειρούν να αρθρώσουν μια ποιητική του ασήμαντου και του οικείου, του ασήκωτου και του ασόβαρου. Το 2020 παρουσίασε την τέταρτη ατομική της έκθεση στην Αθήνα, με τίτλο ΜΠΟΥΦΑΝ, ενώ έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, σε μουσεία, γκαλερί και ανεξάρτητους καλλιτεχνικούς χώρους. Έχει σπουδάσει στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (ΑΣΚΤ) και Ιστορία Τέχνης στο Deree College.

Myrto Xanthopoulou was born in Helsinki in 1981. She lives and works in Athens. Her practice is characterised by the use of everyday materials, handicraft and text. Her works, whether they are installations, sculptures or drawings, attempt to articulate a poetic of the ordinary and the intimate, the unbearable and the silly. In 2020 she presented her fourth solo show in Athens, titled ΜΠΟΥΦΑΝ, and she has participated in various exhibitions in Greece and abroad, at museums, galleries and independent art spaces. She has studied at the Athens School of Fine Arts and History of Art at the Deree College.

Website: <https://www.myrtoxanthopoulou.com/>

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΣ

YIANNIS PAPPAS

Ο Γιάννης Παππάς (1978) σπούδασε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (ΑΣΚΤ) και στην συνέχεια στο Πανεπιστήμιο Τεχνών Βερολίνου (UdK). Υπότροφος της Ακαδημίας Αθηνών και βραβευμένος από το ΙΚΥ αποφοίτησε το επιστημονικό και καλλιτεχνικό μεταπτυχιακό πρόγραμμα Space Strategies της Ακαδημίας Τεχνών Βερολίνου KhB Weißensee με επικέντρωση στην Ανθρωπολογία και την τέχνη της Performance. Το εικαστικό του λεξιλόγιο αρθρώνεται μέσα από ένα ευρύ και πλούσιο πεδίο εκφραστικών μέσων όπως το video, η φωτογραφία, η περφόρμανς και οι εγκαταστάσεις που

στο σύνολό τους φέρουν τα ίχνη των ανθρωπολογικών και φαινομενολογικών του προσεγγίσεων. Έργα του έχουν παρουσιαστεί στην Ευρώπη, Ασία, Μέση Ανατολή, Ν. και Β. Αμερική (Venice Biennale of Architecture 2018, Bangkok Art Biennale 2018, Athens Biennale 2016, 7th Berlin Biennale) με θετικές αναφορές στον διεθνή τύπο (CNN, New York Times, Artnet, Art Forum, The Calvet Journal, Yatzter, Bloomberg Television, Sky Arts κ.α) Ο Γιάννης Παππάς γεννήθηκε στην Πάτμο, ζει και εργάζεται στο Βερολίνο.

Yiannis Pappas (1978) studied at the Athens School of Fine Arts and at the University of the Arts in Berlin (UdK). Awarded by the Academy of Athens and by the Greek State Scholarship Foundation (IKY) he completed the artistic and scientific MA "Space Strategies" at the Academy of Arts Weißensee in Berlin. His resonant and visual language includes video work, photography, performative, and installative practices, all of which bear the signs of Pappas' anthropological and phenomenological approach toward his subjects. He exhibited internationally through Europe, Asia, Middle East, South and North America (Venice Biennale of Architecture 2018, Bangkok Art Biennale 2018, Athens Biennale 2016, 7th Berlin Biennale and more) while he attracted the attention of the worldwide press (CNN, New York Times, Artnet, Art Forum, The Calvet Journal, Yatzter, Bloomberg Television, Sky Arts and more). Yiannis was born on the island of Patmos; he lives and works in Berlin.

Website: www.yiannispappas.com

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

Ο κατάλογος αυτός εκδόθηκε τον Σεπτέμβριο του 2021 από τον οργανισμό Πριμαρόλια για την έκθεση σύγχρονης τέχνης A stitch in time saves nine - Μια βελονιά στην ώρα της, σε συν-επιμέλεια των Νάνσυ Χαριτωνίδου και Βασίλη Ψαρρά, στο Αίγιο, του 3ου Φεστιβάλ Πριμαρόλια με τίτλο Δίκτυα. Οι φωτογραφίες των έργων καθώς και τα κείμενα των προσκεκλημένων συγγραφέων αποτελούν ευγενική παραχώρηση των δημιουργών οι οποίοι διατηρούν τα πνευματικά δικαιώματα.

Εκτύπωση: Ταχύτυπο, Πάτρα, Σεπτέμβριος 2021
Αριθμός αντιτύπων: 300

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΡΙΜΑΡΟΛΙΑ 2021

Ο οργανισμός Πριμαρόλια, ο Δήμος Αιγιαλείας και η ΔΗ.Κ.ΕΠ.Α., υλοποιώντας τον σχεδιασμό του πρώτου για την ανάδειξη της ιστορίας και του πολιτισμού της μαύρης σταφίδας, διοργάνωσαν το 3ο Φεστιβάλ Πριμαρόλια Δίκτυα/Networks, 25/9 - 3/10/2021 στον πρώην κήπο της Χαρτοποιίας Αιγίου. Τα πνευματικά δικαιώματα, η σύλληψη της ιδέας του φεστιβάλ και της έκθεσης, καθώς και ο συντονισμός και καλλιτεχνική διεύθυνση του εγχειρήματος ανήκουν αποκλειστικά στον οργανισμό Πριμαρόλια ©

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΠΡΙΜΑΡΟΛΙΑ ΑΜΚΕ

Σωτήρης Μπόλης Γενική Διεύθυνση - Διεύθυνση φεστιβάλ
Παναγιώτης Αγγελόπουλος Ιστορική έρευνα και τεκμηρίωση
Γιάννης Παπαγιαννόπουλος Δικτύωση και ανάπτυξη
Δημήτρης Κωστόπουλος Γραφιστικός σχεδιασμός και οπτική επικοινωνία
Βασίλης Ψαρράς Καλλιτεχνική Διεύθυνση φεστιβάλ και έκθεσης
Νάνσυ Χαριτωνίδου Επιμέλεια εκθέσεων και εκπαιδευτικών προγραμμάτων
Σόφη Μουτάφη Συντονισμός διατομεακών έργων πολιτισμού οργανισμού

© 2021 οργανισμός Πριμαρόλια

ADDITIONAL CATALOGUE INFO

The current catalogue was curated, printed and published by Primarolia organisation, September 2021 for the exhibition of contemporary art entitled A stitch in time saves nine, co-curated by Nansy Charitonidou and Bill Psarras; part of the Primarolia Festival 2021 Networks. All artwork images and catalogue texts are original creations, kindly provided by all invited artists and academics, who also hold the copyrights ©.

Printing: Tachytypo, Patras, September 2021
Printed copies: 300

INSTITUTIONAL PARTNERS OF PRIMAROLIA FESTIVAL 2021

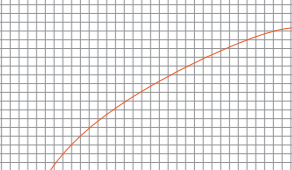
Primarolia organisation (NPCC), the Municipality of Aigialeia and DI.K.EPA. are collaborators towards the implementation of Primarolia organisation's project which focuses on the historical and cultural impact of the Corinthian currant, organising the 3rd Primarolia Festival 'Networks' 25/9 - 3/10/2021 at the former garden of the Old Paper Factory in Aigio. Festival and exhibition copyright and concept as well as the general coordination of the project belongs exclusively to the organising and curatorial team of Primarolia ©.

PRIMAROLIA BOARD OF MEMBERS

Sotiris Bolis Founder - Festival General Direction
Panagiotis Angelopoulos Historical research and documentation
Yiannis Papagiannopoulos Networking and development
Dimitris Kostopoulos Graphic design and visual communication
Bill Psarras Art Direction for festival and exhibition
Nansy Charitonidou Exhibition Curator / Educational programs coordinator
Sofi Moutafi Cultural projects coordinator for Primarolia organisation

© 2021 Primarolia organisation

www.primarolia.com

x

x

x

